

Обидам България

Разходка по „педя земя“

В България красивите и омайни места буквално са на всяка крачка. Край с. Камено поле, по поречието на р. Ръчене, се извисяват причудливи, сякаш изваяни от вълшебник, дантели от скали, част от които са наречени със звучното име „чукли“. Речният каньон е извезан с уж небрежно изгълани ниши и изгълбани пещери, приютявали в далечни времена хора, птици и животни.

В чудесния си разказ „Педя земя“ Йордан Радичков се прекланя пред многообразието, дарено ни от природата. И пред хората, които се гордеят и милеят за своята „педя земя“.

Както са и жителите на Камено поле, милеещи за „своето“ поле, простиращо се, цялото осеяно с камъни, край селото и гало неговото име. И за пътя от масивен камък, изваян от самата природа, който ни извежда към пленяващата гледка на притихналия каньон. Няма как да не поспра, за да се насладя на живописната речна долина, сякаш е нарисувана от сюрреалист картина.

След около 1.5 километра, сравнително лесна за преминаване пътека, се спуска надолу към каменното корито на реката. Тя извежда до извора в м. Възрен и красивите като на картичка чукли. Пейзажът ме оставя безмълвна. Тишината в района (там няма да срещнете тълпи от туристи), спокойствието, шумът на реката и полегатите брегове от масивни, загладени от водата скали ме приканват да поседна и да се потопя в тази чудна искряща красота. Отидете ли до с. Камено поле, разгледайте и Пустата църква, разкопана от иманярише в търсене на съкровище. Старинната църква, построена през Средновековието, е обявена за паметник на културата. Макар и разграбена, тя продължава да приема вярващите, а светостта на мястото може да почувствате още когато я забележите самотна в далечината.

Мина ОГНЯНОВА

